

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VII. De potestare, quam habent Prælati Ecclesiastici judicandi de raptu
& aliis criminibus, eàsque puniendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

raptoris potestatem, illum in virum habere liberè consenserit. Ex quibus verbis colligitur, quòd raptus, qui sit invitâ abductâ, sit impedimentum dirimens matrimonium inter raptorem & taliter raptam, etiam si hæc in raptoris potestate adhuc existens liberè in eum consentiat; sânt quidem & aliæ pænæ ab hoc Concil. Tridentino l. cit. in raptore, vel qui auxilium &c. raptoribus præbent, statutz, excommunicatio scil. perpetua infamia, incapacitas ad dignitates, obligatio dotandi raptam, etiam si cum ea contraxerit matrimonium &c. debeat tamen rigidè raptus intelligi ad pœnas illas incurrendas, & non incurraatur, si volens puella, sive post sponsalia de futuro abducta fuit, aut si abducta tantùm fuit ignorantibus parentibus v. g. cum in neutro casu violentia intervenerit, quæ tamen ad raptum propriè dictum requiritur.

§. V.

De rapina & raptoribus bonorum, eorumque pœnis jure Civili statutis.

Rapina propriè loquendo dicitur, injusta rei alienæ mobilis per vim ablatio. Distinguitur à furto rapina in ratione injuriæ, quantum furto propriè dicto superaddit violentiam. Pœnæ autem in rerum talium raptore de jure civili plures statuuntur, quæ apud Civilistas videri possunt, cum illarum præcis varia sit, & propè in pœnas arbitrarias abiverint.

§. VI.

Quomodo puniantur raptore in bonorum de jure Canonico.

Plura quidem extant capitula, quæ de pœnis his statuunt. Sic in c. illis r. h. t. statuitur in eos ferenda communicatio, ab eo etiam Episcopo, ubi rapinas exercent, proprio deinde Episcopo illius raptoris significando, ut ad locum, ubi rapinas fecerunt, redire cogantur, & satisfacere. In c. super eo 2. h. t. statuitur, ut raptoribus & Ecclesiarum violatoribus penitentia denegetur, nisi prius ablati restituerint, si tamen possint restitutionem facere, ita tamen ut sepe sufficienter restituissent, & plenam securitatem emendandi præstituisse, & in articulo mortis, quamvis ad hunc usque articulum contumaciter sua malitia perstiterit, penitentia ei negari non debeat, si humiliter eam petiverit, nec sepultura Ecclesiastica, detestificerit, vel certè emendandi securitatem præstiterit, &c. Vide quæ de hoc ipso capitulo plura adhuc habet, in c. de c. communicationi. h. t. editi. Metho. cum horum capitulorum hæc non sit usus vel saltem valdè cum & magis moderatus iuxta billam Casus Domini, &c.

§. VII.

De potestate, quam habent Prælati Ecclesiastici judicandi de raptu & aliis criminibus, eisque puniendi.

Quòd possint Prælati Ecclesiastici laicos criminosos punire, et vi delere.

delegatæ etiam illius potestatis à Magistra culaico, modò punitio non requirat pœnam sanguinis, ex c. in Archiepiscopatu 4. h. 1. patet, præsertim si delegatoralis fiat à Principe laico in favorem Ecclesiarum, ac salutem animarum: si tamen mixti fori crimen sit, non tantum ex vi factæ sibi delegationis, sed ex ordinaria sua jurisdictione spiritali iudicare, & punire illud potest Episcopus.

eorum denuntiationem factam c. Tuos 19. de sent. excommunicata. aliorum verò ædificiorum non sacrorum incendiarij, sicut & mandantes, & qui auxilium illis præbent, præter damni dati restitutionem, sunt per sententiam Judicis excommunicandi Can. si quis 31. caus. 23. q. 3. Et nonnunquam etiam privantur sepulturâ Ecclesiasticâ, nisi in morte pœnitentes & absoluti moriantur. c. in litteris 5. h. 1.

SECTIO II.

§. II.

De incendiariis & violatoribus Ecclesiarum.

De violatoribus Ecclesiarum, & eorum pœnis?

§. I.

De incendiariis & eorum pœnis.

Incendiarii propriè dicuntur illi, qui datâ operâ apposito igne, scientes, & prudentes civitatem, domum, aut prædium alienum &c. incendunt, sive urbanum hoc sit, sive rusticum, sive ex odio & vindicta, sive ullo dolo malo hoc faciant, aut mandatum, vel auxilium &c. ad hoc faciendum præstent, nisi belli iura tales excusent. Pœnz autem, quas incurrunt hi incendiarii, de iure civili sunt pœna capitis vel exilii, vel levior etiam castigatio, iuxta leviores fortassis culpam, aut negligentiam admissam &c. De iure verò Canonico incendiarii sacrorum locorum sunt ipso iure excommunicati Can. Canonica 107. caus. 11. q. 3. à solo Papa absolvendi post

Violatores Ecclesiarum, hinc dicuntur, qui Ecclesias, vel alia loca religiosa & pia violenter effringunt, ac spoliant. In quos pœna excommunicationis latæ sententiæ statuta est. c. Conquesti 22. de sentent. excommuni. Neque sunt admittendi ad pœnitentiam, si manifestè fuerint deprehensi, nisi prius damna reficiant, vel de illis caveant, aut sint in articulo mortis constituti, ita tamen ut ad pœnitentiam tum quidem admittantur, Clericis tamen prohibitum sit, eorum interesse sepulturis, aut elemosynam ab illis accipere, sub pœna depositionis ab ordine, & privationis beneficiorum, prout etiam de raptoribus statutum est, juxta cit. c. supra eo, &c.

50

TITV.